

ÎNCHEIERE

22 decembrie 2017

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătorei Chișinău, sediul Central, Holban Vladislav, soluționând chestiunea primirii cererii de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Copyright” împotriva Comisiei de Avizare a Organizațiilor de gestiune colectivă a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova și Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ.

a c o n s t a t a t:

La data de 15 decembrie 2017, a fost înregistrată cererea depusă de Asociația Obștească „Copyright” împotriva Comisiei de Avizare a Organizațiilor de gestiune colectivă a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova și Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova privind decizia anularea deciziei Comisiei de Avizare a Organizațiilor de gestiune colectivă a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova nr. 16/2418 din 27 octombrie 2017 publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 383-388 din 03 noiembrie 2017.

Conform art. 168 alin. (4) cod de procedură civilă, la primirea cererii de chemare în judecată, judecătorul verifică dacă aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege. Printr-o încheiere nesuscetibilă de recurs, judecătorul soluționează, în decursul a 5 zile de la depunere, primirea cererii de chemare în judecată, dacă legea nu prevede altfel.

Ținând cont de faptul că cererea formulată de Asociația Obștească „Copyright” împotriva Comisiei de Avizare a Organizațiilor de gestiune colectivă a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova și Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ întrunește condițiile prevăzute la art. 166-167 codul de procedură civilă, instanța va primi cererea de chemare în judecată spre soluționare.

Conform art. 168 alin. (3) codul de procedură civilă, la deciderea primirii cererii de chemare în judecată judecătorul poate încuviința, în condițiile legii, prin încheiere, efectuarea unor măsuri de asigurare a acțiunii.

Astfel, la caz, în cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat suspendarea deciziei Comisiei de Avizare a Organizațiilor de gestiune colectivă a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova nr. 16/2418 din 27 octombrie 2017 publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 383-388 din 03 noiembrie 2017 până la soluționarea cauzei în fond.

În motivarea cerinței privind asigurarea acțiunii reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 174 codul de procedură civilă, precum și Hotărârea Curții Constituționale nr. 18 din 11 decembrie 2012 și a invocat drept temei privind suspendarea actului contestat faptul că prin suspendarea actului administrativ s-ar atinge scopul urmărit de reclamant prin depunerea acțiunii în instanța de judecată și într-o măsură mai mare ar contribui la o protecție temporară a drepturilor reclamantului, anume va fi protejat de efectele deciziei ilegale contestate. Admiterea asigurării acțiunii va constitui un mod echitabil și legal de realizare a dreptului pretins de reclamant urmărit în prezentul litigiu, unde s-ar stopa lipsirea de remunerația compensatorie a titularilor de drepturi de autor și conexe.

Judecătorul reține faptul că, instituția asigurării acțiunii civile în procesul civil, reprezintă mecanismul ce constă dintr-un șir de măsuri (mijloace) procesuale menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești în cazul satisfacerii pretențiilor reclamantului.

Dispozițiile art. 174 alin. (1) codul de procedură civilă, vin să concretizeze că aceste măsuri se aplică exclusiv la cererea participanților la proces, în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă și doar în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Măsurile aplicabile sunt consfințite în art. 175 codul de procedură civilă, care nu conține o listă exhaustivă, la latitudinea judecătorului sau instanței fiind posibile și alte măsuri asiguratorii, dar care să corespundă scopului determinat în art. 174 codul de procedură civilă.

Totodată, art. 21 din Legea contenciosului administrativ acordă persoanei posibilitatea de a solicita instanței de contencios administrativ, concomitent cu înaintarea acțiunii și suspendarea executării actului administrativ contestat. În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu.

Suspendarea executării actului administrativ contestat, ca măsură asiguratorie nu este regăsită în mijloacele aplicabile potrivit dispoziției de mai sus, cu toate acestea reprezintă o instituție asimilată unei măsuri asiguratorii, ca excepție de la regula enunțată de art. 174 codul de procedură civilă (înstituirea întru prevenirea imposibilității executării hotărârii), în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, care prin Hotărârea nr.18 din 11 decembrie 2012 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, a precizat că, [...] suspendarea actului administrativ constituie o formă a asigurării acțiunii, or garantează posibilitatea realizării pretențiilor din acțiune în cazul satisfacerii acesteia, contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate, este un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, constituie o garanție acordată reclamantului și are drept scop înlăturarea producerii efectelor actului administrativ atacat, care ar putea fi ireparabile și este aplicabilă doar când se întrunește cazul justificat și este argumentată măsura prin prevenirea pagubelor iminente.

Precizarea s-a impus pornind de la prezumția de legalitate a actului administrativ, care este emis în executarea concretă a legii, fiind considerat legal până la proba contrară, dar și pornind de la caracterul obligatoriu al acestuia, or actul administrativ este el însuși un titlu executoriu, neexecutarea fiind contrară bunei ordini juridice într-un stat de drept și o democrație constituțională, astfel că măsura suspendării executării actului administrativ - ca operație juridică de întrerupere temporară a efectului acestuia - apare ca o situație de excepție de la regula executării din oficiu.

Corespunzător, măsura asiguratorie instituită de art. 21 din Legea contenciosului administrativ, ca excepție de la regula enunțată de art. 174 codul de procedură civilă (înstituirea întru prevenirea imposibilității executării hotărârii), este aplicabilă doar când se întrunește cazul justificat și este argumentată măsura prin prevenirea pagubelor iminente.

Subsecvent, aceleași reguli de instituire a suspendării, de existență a cazului justificat și scopului prevenirii pagubelor iminente, sunt regăsite și în Recomandarea Consiliului Europei nr.(89)8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, potrivit căreia: „Atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ. [...] În decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți. Măsuri de protecție provizorii pot fi acordate, în special, în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune severe, care ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului. [...] Măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.”

Explicațiile de practică judiciară unitară date în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2009, nr. 10, cu privire la practica aplicării de către instanțele de contencios administrativ a unor prevederi ale Legii contenciosului administrativ, țin să specifice că, la soluționarea chestiunii cu privire la suspendarea actului administrativ, instanța va lua în considerație toți factorii și interesele relevante și va dispune suspendarea lui numai dacă va constata că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil, sau dacă vor exista temeieri vădite privind ilegalitatea actului.

Prin urmare se conchide că, măsura asiguratorie prin suspendarea executării actului administrativ contestat, ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmează să o dispună doar în circumstanțe excepționale în care în mod plauzibil se afirmă un risc al unei pagube ireparabile sau există un caz prima-facie împotriva valabilității actului. Sarcina probațiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia. Aprecierea întinderii și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a

căruia producere iminentă este invocată de reclamant, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Reieșind din înscrisurile cauzei, Judecătorul constată reclamant Asociația Obștească „Copyright” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Melnic Alexandr, pretinzând suspendarea deciziei anularea deciziei Comisiei de Avizare a Organizațiilor de gestiune colectivă a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova nr. 16/2418 din 27 octombrie 2017 publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 383-388 din 03 noiembrie 2017, a invocat caracterul arbitrar și nemotivarea deciziei, dar și iminența unui prejudiciu ireversibil, prin privarea de drepturile la remunerația compensatorie a titularilor de drepturi de autor și conexe.

Judecătorul reține că prin caz bine justificat se înțelege existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ, de natură să înfrângă principiul potrivit căruia actul administrativ este executoriu din oficiu. Drept pagubă iminentă se definește prejudiciul material viitor și previzibil. Atât cazul bine justificat cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicată în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege în cuprinsul soluției judecătorești prin care se dispune măsura suspendării, rezultând așadar faptul că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de solicitantul suspendării executării actului administrativ.

Nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la nelegalitatea unui act administrativ a căruia suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului cauzei, care privește examinarea legalității, examinare ce excede cadrului procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ. Judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

Astfel motivele de nelegalitate a actului invocate în susținerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat. Paguba iminentă presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Privitor la dovedirea iminenței unei pagube, se impune ca eventuala producere a ei, să fie o consecință a executării actului administrativ. Rezultă că cerința referitoare la iminența producerii pagubei este presupusă, ceea ce contravine caracterului de excepție al instituției suspendării actelor administrative.

Judecătorul reține că în cererea de chemare în judecată reclamantul nu a arătat concret iminența prejudiciului, sau cel puțin previzibilitatea lui, iar aceste aspecte generice, menționate anterior, nu pot justifica un caz bine justificat și nici iminența producerii unui prejudiciu ireparabil, în sensul dispozițiilor art. 21 al Legii contenciosului administrativ, întrucât acestea nu pot genera o îndoială rezonabilă și serioasă în privința legalității actului administrativ contestat și previzibilității producerii unui prejudiciu iminent și ireparabil.

Ca urmare, Judecătorul constată că reclamantul nu a oferit și probat indicii suficiente pentru răsturnarea prezumției de legalitate a actului administrativ și de cauzare a eventualelor prejudicii, motiv din care cerința privind asigurarea acțiunii judecătorul o reține drept neîntemeiată și o va respinge.

În conformitate cu prevederile art. 183 alin. (1) codul de procedură civilă după ce primește cererea de chemare în judecată, judecătorul pregătește pricina pentru dezbateri judiciare, pentru a asigura judecarea ei justă și promptă.

În conformitate cu prevederile art. 184 codul de procedură civilă, încheierea privind pregătirea pricinii pentru dezbateri judiciare se emite de către judecător, fără înștiințarea participanților la proces, în decursul a 5 zile de la data la care s-a dat curs cererii de chemare în judecată, cu enumerarea actelor ce urmează a fi efectuate pentru pregătirea pricinii și cu indicarea termenelor îndeplinirii lor.

În conformitate cu prevederile art. 186 codul de procedură civilă în cadrul pregătirii pricinii pentru dezbateri judiciare, judecătorul stabilește data pînă la care pîrîtul urmează să prezinte în

judecată referința și toate probele necesare. Depunerea referinței este obligatorie. În cazul nedepunerii ei în termenul stabilit de instanță, pricina este examinată în baza materialelor anexate la dosar.

În conformitate cu prevederile art. 190 alin. (1) codul de procedură civilă, Judecătorul, după ce constată că pricina este pregătită suficient pentru dezbateri judiciare, pronunță o încheiere prin care stabilește termenul de judecare a pricinii în ședință de judecată, notificând părților și altor participanți la proces locul, data și ora ședinței.

La stabilirea termenului , judecătorul va ține cont de complexitatea cauzei și de agendă.

În conformitate cu art.art. 168, 174-178, 181, 183-186,190, 269-270 cod de procedură civilă judecătorul,

d i s p u n e :

1. Se primește spre examinare cererea depusă de Asociația Obștească „Copyright” împotriva Comisiei de Avizare a Organizațiilor de gestiune colectivă a Agenție de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova și Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ.

2. Se respinge ca neîntemeiată cererea depusă de Asociația Obștească „Copyright” privind suspendarea deciziei anularea deciziei Comisiei de Avizare a Organizațiilor de gestiune colectivă a Agenție de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova nr. 16/2418 din 27 octombrie 2017 publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 383-388 din 03 noiembrie 2017.

3. Pentru pregătirea pricinii spre dezbateri judiciare, asigurarea examinării juste și prompte a ei, se efectuează următoarele acțiuni:

- se expediază pârîtului copia acțiunii și înscrisurile anexate;

- se stabilește termenul limită de prezentare a referinței și tuturor probelor de către pârît pînă la 04 ianuarie 2018;

4. Se stabilește termenul pentru dezbaterile judiciare la 04 ianuarie 2018 ora 10.00 în incinta Judecătoriei Chișinău sediul Central bir. 7, situată în str. Zelinski, 13 mun. Chișinău, totodată notificînd părților pentru data stabilită.

Încheierea în partea primirii cererii și pregătirii pricinii de dezbaterile judiciare nu se supune nici unei căi de atac, în partea respingerii asigurării acțiunii poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la pronunțare prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Judecătorul

Holban Vladislav

